

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 2014/2019
03.07.2019. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јасминке Станојевић, председника већа, Бисерке Живановић, Споменке Зарић, Бранислава Босиљковића и Зоране Делибашић, чланова већа, у парници тужилаца АА из ..., ББ из ... и ВВ из ..., чији је заједнички пуномоћник Мирјана Ћирковић Мидић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, Министарства унутрашњих послова, Одред жандармерије у Новом Саду, коју заступа Државно правобранилаштво, Одељење у Новом Саду, ради исплате, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 405/19 од 18.03.2019. године, у седници одржаној 03.07.2019. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужене, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 405/19 од 18.03.2019. године, као о изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужене, изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 405/19 од 18.03.2019. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Саду П1 1404/17 од 23.11.2018. године, одбијен је приговор апсолутне ненадлежности суда. Тужбени захтев је делимично усвојен и тужена обавезана да тужиоцима за период од 10.07.2014. године до 10.07.2017. године исплати увећану плату и то: тужиоцима АА и ББ на име прековременог рада, рада ноћу и рада на дане државних празника, а тужиоцу ВВ на име прековременог рада и рада ноћу, све са законском затезном каматом, како је изреком наведено. Одбијен је захтев тужилаца за исплату затезне камате на износ главног потраживања, почев од 05.07.2018. године до 06.07.2018. године. Обавезана је тужена да тужиоцима накнади трошкове парничног поступка у износу од 198.294,00 динара, са затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж1 405/19 од 18.03.2019. године, одбијена је жалба тужене и потврђена првостепена пресуда у делу којим је одбијен приговор апсолутне ненадлежности суда и у усвајајућем делу.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену ревизију је благовремено изјавила тужена, позивом на члан 404. Закона о парничном поступку.

Према члану 404. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“ бр.72/11...55/14), ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија), а о дозвољености и основаности ревизије одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Врховни касациони суд је оценио да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији тужене као о изузетно дозвољеној, јер у конкретном случају не постоји потреба за уједначавањем судске праксе, нити потреба новог тумачења права, имајући у виду да питање накнаде за нередовности у раду, као што је случај и у овом поступку, представља чињенично питање које се решава у сваком конкретном случају, утврђивањем чињеница да ли је запослени остварио увећање плате по том основу и да ли је то увећање примио или није. Осим тога, побијане одлуке нижестепених судова у складу су са ставом Врховног касационог суда о праву запослених полицијских службеника на накнаду за нередовности у раду (прековремени рад, рад ноћу и рад у дане државних и верских празника), па ни у случају прихватања да се о ревизији одлучује као о изузетно дозвољеној исход поступка не би био другачији, нити повољнији по тужену.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу одредбе члана 410. став 2. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Тужбама које су тужиоци поднели суду 10.07.2017. године, тражена је исплата новчаних износа ближе наведених у петитуму тужбе, а вредност предмета спора наведена у тужби сваког од тужилаца посебно је 85.800,00 динара. Поднеском од 15.08.2018. године тужиоци су преиначили тужбу и затражили предметну накнаду и то: тужилац АА у укупном износу од 180.831,28 динара, тужилац ББ у укупном износу од 252.524,24 динара и тужилац ВВ у укупном износу од 209.817,15 динара, колико износи и вредност предмета спора која се ревизијом побија.

Према одредби члана 403. став 3. ЗПП, ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Имајући у виду да вредност предмета спора побијаног дела, у односу на сваког тужиоца посебно, очигледно не прелази динарску противвредност износа од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, ревизија тужене није дозвољена.

Правноснажно преиначење трошкова спора није од утицаја на дозвољеност ревизије по члану 403. став 2. тачка 2. ЗПП, јер се тим решењем поступак правноснажно не окончава, у смислу члана 420. став 1. ЗПП, нити се ради о решењу против кога је ревизија увек дозвољена, у смислу члана 420. став 3, 4. и 5. истог закона.

Из наведених разлога, применом чланова 404. и 413. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа - судија
Јасминка Станојевић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић